

Ahoj,

Jak se daří?

Posílám zprávy z Indonésie ☺

Z Čech jsem odletěla podle plánu 4. 3. 2014, ale musím říct, že to bylo hodně náročné. Přesto, že jsem se snažila všechno dodělat dopředu, lítala jsem nakonec jako blbec až do poslední chvíle. 3.3 jsem byla ještě v práci, zjistila jsem, že je něco špatně s posláním deskových her do Indonésie, tak jsem také řešila to, kamarádka měla narozeniny a ještě jsem večer povídala v radiu..Proste jsem toho zase chtěla stihnout moc. V úterý v den odjezdu už jsem se jen loučila doma, pořád jsem ale byla ve stresu, nakonec jsem málem v autě na letišti zapomněla telefon..no prostě jsem byla ráda, když jsem konečně seděla v letadle a mohla si říct „vše co bylo potřeba, je dodělané, co jsem zapomněla, bez toho se obejdu“. Let probíhal skvěle – celou dobu jsem spala. Ten deficit se musel někdy vybrat a v letadle na to byl čas ☺

V Jakartě mě u sebe ubytoval pan Janda (Deputy head of mission, economic affairs) z české ambasády a sešla jsem se i s velvyslancem Tomášem Smetánkou. To bylo hodně příjemné, oba projekt podporují. Před rokem jsem díky nim dostala peníze na výrobu deskových her. Ted jsem díky nim mohla deskové hry dovést do Indonésie bez toho, abych platila CLO. Ted je z Jakarty sami rozposílají na adresy, které jsem jim dala – hry už mam u sebe na Borneu, jsou už i na Sulawesi, na Javě i Bali u organizací, které znám a hlavně jsou už i na Sumatře, kde jsem studovala – tam je kamarádka dá do škol a školek, kde jsem dřív učila, už si je u ní vyzvedl i šéf turismu té oblasti – Iqbal, možná jsem se o něm zmiňovala, chtěl na Sumatře vybudovat vzorové centrum na ochranu želv – pořád se o to snaží, tak třeba mu hry pomohou. Každopádně z toho mám radost, že se to tak hezky distribuuje a že už se to používá. Bayu z organizace ProFauna je z toho tak nadšen, že chce vytisknout další na náklady své organizace. V přípravě je dokonce anglická verze her ☺

mrkněte na tohle

http://www.mzv.cz/jakarta/cz/zpravy_a_udalosti/mzp_cr_podporuje_projekt_morske_zelvy_cz.html

Příjezd na Borneo byl hodně zajímavý. Měla jsem v plánu dát si s lidmi z naší organizace co nejdříve schůzku, zeptat se jich, čím myslí, že bych tu mohla pomoci jak organizaci tak želvám. Samozřejmě mam vymyšlené nějaké cíle, ale chtěla jsem je dát dohromady s nimi, aby neměli pocit, že jsem si přijela a něco si tu dělám, ale abychom to dělali společně. Schůzka mi trochu nevyšla – šéf projektu je od února do května pryč. Jeho žena byla těhotná, tak se přesunuli do Samarindy, kde je lepší lékařská péče a teď už mají miminko, ale to zas hned tak nemůže do letadla. Takže vlastně vedení není. Za celý měsíc jsem s ním mluvila 2x po telefonu..Druhy šéf mi hned první den řekl, že nemá čas, že druhý den letí do Balikpapanu. Myslela jsem, že mě raní mrtvice, ale co zvládlo se to i bez porady..

Už 8. 3. 2014. totiž přijeli první dobrovolníci Jana a Vláša Dandovi a já s nimi odjela na ostrov. Jsou zvyklí cestovat do tropů, takže pro ně cesta na ostrovy ani jednoduché podmínky na nich nebyly problém. Užili si obcházení ostrova, pouštění malých želviček i sledování samic, co kladly vajíčka. Šnorchlovali, prozkoumávali ostrov a pomáhali i sbírat odpad. Bylo to super, kluci na ostrovech se o dobrovolníky vzorně starali a Jana a Vláša chtějí pomoci i do budoucna.

18.3.2014 přijeli druzí dobrovolníci – Vrata s Eliškou. To bylo trochu těžší, protože nikdy nebyli mimo Evropu a navíc Eliška je vegetarián, což na ostrovech, kde se jí jen rýže a ryby způsobuje značné potíže. Ale nakoupili jsme spoustu zeleniny a zvládli jsme to. Vešší problém byl, že Vrata dostal alergii na svůj vlastní pot. Prý to má každé léto i v Čechách a zapomněl mi to říct. Kdybych to věděla, asi bych řekla ať nejezdí do Indonésie. Tady je 35°C, na ostrove i víc, přes den nejde elektrika, takže větráky nefungují, na klimatizaci nemůžete ani pomyslet..No ještě ze mi babička do lékárničky dala prášky proti alergiím. Berly Vráťovi naordinoval i přírodní medicínu – čerstvý kokos a společně jsme to překonali. Každopádně Vrata v CR píše do novin a zabývá se PR neziskovek, takže když mu bylo lépe, fotil jako o život a v CR hodlá projekt protlačit do tisku. Domluven je prý už i s televizí, tak uvidíme..Každopádně kluci na ostrovech mi zase udělali velikou radost, protože nejen, že se o dobrovolníky starali a hráli s nimi třeba i moje pexeso ☺ ale když jsem na ostrove byla s prvními dobrovolníkama, zmínila jsem se, že by bylo dobré mít tu nějakou skřín, kam bych si dala oblečení, abych pořád vše nevytahovala z batohu. No a přijela jsem po pár dnech s Eliškou a Vratou a už byli dvě skřínky na Bilang-bilanganu a jedna in a Mataze. Paráda, když je člověk trochu motivuje, všechno jde. Eliška s Vratou také přivezli nějaké nářadí od mého dědy, pilníky, všechno možné na výrobu želv z kokosu. Kluci na ostrovech z toho byli nadšení, vyrábí teď želvy jako diví a vypadá to, že budu mít doma z kokosu všechno – talíř, lžíci a vidličku na salát, květináč..

Eliška s Vratou odjeli 30.3 2014

Takže asi tak, jsem tu spokojena, samozřejmě jsem našla i nějaké věci, co se budou muset řešit ale každopádně věřím, že to tu má smysl, na ostrovech jde vše úžasně..